

Belső utak találkozásai Somorján

TOLNAY IMRE

A DUNART.COM nemzetközi művésztelepről

A DUNART.COM nemzetközi művésztelepet, mely idén hatodik alkalommal került megrendezésre a csallóközi Somorján (Šamorín, Szlovákia), 2011-ben alapította Mayer Éva somorjai származású, Munkácsy-díjas képzőművész Bárdos Gáborral, Somorja akkori polgármesterével és György András református lelképáztorral. Az alkotótelep elnevezése a Duna és a kommunikáció szavak sajátos rövidítéséből ered, mely a szimpózium szellemiségét és céljai egy részét is jól kifejezi. Kontinensünk „legnemzetközibb” folyója, a tíz országon áthaladó Duna mint szimbólum, illetve a kapcsolatteremtés-kommunikáció-párbeszéd fontosságát hangsúlyozó szemléletbeli, szellemi közösségteremtés a művésztelep alapgon-dolata. A DUNART.COM jelentős, új értékkeremtés Somorja történetében, mert a város első nemzetközi művésztelepe és egy kortárs képzőművészeti gyűjtemény létrehozása és gyarapítása is a célja. Kezdettől fogva jellemző rá a műfaji lehetőségek igen széles kínálata: jól felszerelt grafikai műhely és a festészeti, szobrászati, installációs tevékenységhez egyaránt biztosított feltételek, anyagok.

MAYER ÉVA:
Lélekterek VII., 2015,
vegyes technika

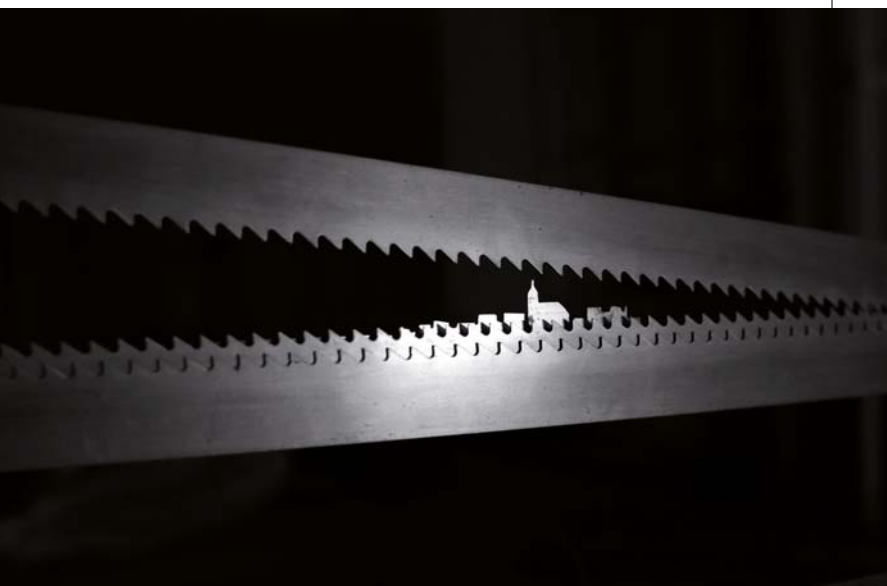
A művésztelep spirituális elhivatottságára is utal, hogy minden évben tematikus. Az első alkalommal a *Hullámhossz*, majd a *Lélekmérleg*, harmadik alkalommal pedig a *Transzvizíó* címet kapta a szimpózium. Ezeket a *Lélekbázis*, majd a *Gondviselés* hívószavak követték, az ideji, hatodik alkotótalálkozás címe és témája pedig a

MAJOROS ÁRON ZSOLT:
Falú, 2016,
acél, 20x35,1 cm

Belső utakon. Részben a fentiekkel összefüggésben a DUNART.COM igazi szellemi műhelyé vált már a kezdetekkor: a kortárs felvidéki és hazai irodalmi-zenei élet jelentős, főleg fiatal képviselői gazdagítják előadásaikkal, koncertjeikkel a nyárvégi művésztelepek programját, de műhelybeszélgetésekkel, performanszokkal, gyerekfoglalkozásokkal is megszólítják az alkotókat és a helybélieket. A művésztelepek korábbi zárókiállításai az egyik „szellemi-szakrális holdudvarban”, a felvidéki gótika különlegességének számító, különös reneszánsz falfestményekkel büszkélkedő református templomban voltak, a templom restaurálása miatt tavaly óta a Korona Udvar (volt katolikus kolostor) barokk stílusú kerengőjének romosan is inspiratív terében.

Az ideji DUNART.COM művésztelepen a tematikára reflektálva a maga belső útjait kutatta és nyitotta meg tizennégy képzőművész a Kárpát-medencéből és a nagyvilágból. A Somorjára vezető utazás utáni belső utazások, az alkotás során szinte testet öltöttek Weöres Sándor gondolatai: „Önmagam beutazása a mindenség beutazása”. A művésztelepen nem először szerepelt a macedón *Sergej Andrejevski*, aki tüzes színekkel, expresszív felületkezeléssel, groteszk-drámai formavilággal jeleníti meg személyességgel telített, mitikus arcképcsarnokát, ha úgy tetszik, emberkertjét, míg lánya, *Voskresija* sötéten-drámaian derengő festői világot látta. A Kölnből Somorjára hazalátogató *Blazsek András* az angol R. R. Rife 1938-as fénymikroszkópjának reprodukáló-elemző tanulmányozásából és annak hibalehetőségeit

felfedve készítette legutóbbi munkáit, ezekből láttunk videórészleteket a Korona Udvarban. A szlovákiai *Szűcs Gábor* a líraiság, a misztikum és az expresszivitás posztmodern összhangját valósítja meg piktúrájában, az Amerikából (az Egyesült Államokból) jött *Dick Roberts* „mestersége címere” a lírai absztrakció, a szobrászként, festőként is ismert és elismert *Kopasz Tamás* festményei pedig elmélyült zeneiségben és absztrakt-expresszionista gesztusokban fogantak.

Horváth Ágnes a geometria és a festőiség letisztult és egyéni hangvétellű társítását valósítja meg vásznain, *Mátyási Péter* megfakult fotók atmoszféráját árasztó képein a természeti és épített környezet, valamint az idő viszonylatának hűvös, de intellektuális kutatását végzi, s közben a (jelen)lét és a hiány kérdéseit veti fel. Mayer Éva biblikus üzeneteket is hordozó, finoman rétegzett *Lélek-tereiből* mutatott be néhányat, *Majoros Áron* szobrász korábbi, anyag és szellem új olvasatait megnyitó figurái után most használati tárgyakat munkál meg, avat be (pl. gatter) szimbolikus médiummá téve őket. Ismerősen derengő kékes és zöldes enteriőröket készített a

festő *Esse Bánki Ákos*, a németországi *Gerlinde Pistner* pedig absztrahált természeti mikrorészletekkel szólaltatja meg *Az erdő hangjait*. *Sipos Levente* elsősorban képgrafikai eszköztárat felhasználó animációs munkájában szabad asszociációs motívumok jelennek meg egy fiktív belső térben, mely *John Cage* egy 1948-as darabja részletének újraálmodása (Re-dream).

SÍPOS LEVENTE:
Re-Dream,
videóinstalláció, 2' 48"

Egy térbe írtak, ami egy másikat nyitott meg...

Kastélypark Nemzetközi Művésztelep

Gernyeszeg, 2016. VIII. 7–21.

MULADI BRIGITTA

A Kastélypark Művésztelep 2014 óta működik a gernyeszegi Teleki-kastélyban, Marosvásárhelytől 15 kilométerre, a Maros bal partján. Az idei résztvevők: *Benkő Lilla*, *Horváth M. Zoltán*, *Filp Csaba*, *Herczeg László*, *Pinczehelyi Sándor*, *Zoltán Béla*, *Josef Wurm*, *Dabóczy Géza* és a két szervező, *Knyihár Amarilla* és *Pokorny Attila*.

Ahogy a filozófiai gondolkodásban nem létezik egyetlen igazság, úgy a művészetben sem létezik egyetlen megoldás a „dolgok” vizualizálására. A művészeti formák felbomlása pár évtizeddel ezelőtt megtörtént, eltűntek a korstílusok, az általánosan használt kifejezési formák, a fogalmak átértékelődtek. Egy szervezett művésztelepen sincs ez másképp, a művészek egymástól távoli helyekről, eltérő kultúrákból, művészeti közegekből érkeznek, különböző képzettséggel, irányultsággal. A helyszín aurája is másképpen határozza meg munkáikat.

A Teleki család több évszázados múltja, a barokk épület középkorba nyúló története, a park, a körülötte elterülő természet jelenléte inkább a hétköznapi egyhangúságot változtatja meg, mintsem a művészi stratégiát. Egyfajta

párbeszéd mindenesetre kialakul a gondolati konstrukció és a művész átalakult napi gyakorlata, a művésztársak és a művész, a művész és a látogató, majd végül az ott készült mű és a szemlélő között.

Ebben a folyamatban a kiállítás leválasztja a művésztől a művet, ami átkerül egy másik dimenzióba, egy barokk kastélyba, annak egybefűzött teremfolyamába, ahol a díszterem csak átmeneti térként

PINCZEHELYI SÁNDOR:
Példa 4 m² kék fű természetésére
II., 2016, installáció, festett fű

foró: Kastélypark Nemzetközi Művésztelep